Dr. E. J.:

Človek - astralno bitje.

(Dalje.)

Astralna sfera se tudi imenuje Kral. jestvo nemo. To pa radi tega, ker se astral. na telesa ne razlezejo v treh dimenzijah (v širino, dolžino in višino), ampak samo v dveh dimenzijah (po dolge in široke). Kakor nemec v fizični sferi. Astralna telesa so veliko bolj enostavna, kakor fizična, ker ne razzenejo prostora v našem zmislu, ampak jih gre neomejeno število na en in isti prostor, nimajo

notranjosti, anpak je pri njih znotraj in zunaj eno in isto. Seveda niso radi tega nič manj, a tudi nič bolj realna, kakor telesa fizične sfere.

Leadbeater (Ledbiter), zelo produktiven pisatelj, ki ima izvenredno interesantno opisovati okultno stran človeka, je astralno telo naslikal v lepih barvah. Ga vidimo čudovito lep oval v najrazličnejših barvah, ki obdaja in prodira fizičnega človeka. Snov je razvrščena tako, da je v sredini zgoščena in tvori oblika, ki je popolnoma podobna fizičnemu telesu, v kolikor pa to jedro presega, je bolj redka in tvori „avro", ki tudi obdaja fizično telo za 20 do 25 cm. na široko. Barve nam predstavljajo različne občutke, čustva, strasti, nagibe in razpoloženja. Ga vidimo črno

barvo sovraštva, zeleno zavist, škrlatno jezo, rdečo zaljubljenost, vijoličnо pobož=nost, rožo radodarnost in dobrohotljivje i.t.d. Da, še specifična teža teh lastnosti je oz=načena s tem, da se lastnosti z večjo spe=cifično težo kakor n.pr. jeza, sovraštvo, zbičnost i.t.d. grupirajo zdolaj, okrog nog in spolnosti, čutnost okrog bedij, prijar=nost okrog prs, pobožnost, nagnjenje k razmišljevanju in ponos pa okrog glave.

V tem oziru je okultist materijelist, ker materijalizira nekaj, kar se nam dozdeva nematerijalno. Njemu so občutki, strasti in nagnjenja mnogne tvorbe, ki imajo barvo, težo in obliko. Seveda to trdi=tev takoj popravi s tem, ko reče, da sestoji mnogo, tvoreča astralno telo, iz malih žarkov bitij, iz tako imenovane, elementarne esence'. Kakor neštevilna ognjena bitja

fizično telo, ki ga sestavlja elementarna esenca astralno telo. Snov je le na videz snov, v resnici pa je žarljenje, je moč, je duh.

Ta elementarna esenca igra v magnetizmu in magiji veliko vlogo. Telo je zmožno na eterski snovi v tem, da je plastična in da v hipu sprejme pod vplivom misli vsako obliko, katero si mislimo. Trajnost te oblike je odvisna od intenzivnosti naše zamisli. Sposobno dolgotrajne in rezistentne oblike, sestoječe iz elementarne esence, imenuje okultist „elementarna bitja". Ta elementarna bitja posedujejo nagnjenja, da se tam, kjer je eterska snov prosta, zatekajo vanjo in v njeno področje upri- zarjajo različne fenomene, vlasti v spiritističnih sejah, pa tudi izven sejb. Spiritje pravijo, da „trkajo", če čujejo trkanje, praskanje, stopinje i.t.d. Močna ne-

utelešena želja, katero je človek gojil leta in leta, ji žrtvoval svojo najboljšo življenjsko moč, postane v največ slučajih ta ko elementarno bitje. Dokler človek živi, je navezan nanj, po smrti pa je prosta in živi dalje, dokler se ne izživa.

Na ta način si lahko mislimo, da je naše astralno telo sestavljeno iz samih elementarnih bitij, da je nekaka mreža, v kateri skače poleg vsakega drobnega zaljubljena gorica, koraca poleg srčimernega para vitalen petelin, se poleg krokajočega vrana oglaša kukavica. To je pesniška fantazija, v kateri pa je mnogo okultne resnice. Človek, ki se identificira z astralnim telesom, živi v prepričanju, da je on gospodar, da on odločuje pri svojih dejanjah. V resnici pa so elementarna

vija, ki gospodarijo v njem, ki ga vodijo in določujejo njegovo življenje.

Vse to je zelo interesanten tema, kateremu hočemo v prihodnjem pismu povečati svojo pozornost, v katerem bo govor o okultni psihologiji.

Konec.

Dr. E.Š.:

Okultna psihologija.

Medvojna in povojna doba je rodila nov pojem »mentaliteta«, t.j.: mentalno (miselno) razpoloženje katega naroda ali kake skupine ljudi, ter pripisuje tej mentaliteti odločujočo moč v urejevanju političnih in gospodarskih povojnih razmer. S tem naziranjem se naša doba vedno in vedno približuje okultnem nazoru o odločujoči sili v človeški zgo-

dovrni.

V okultizmu tvori mentalnost ali miselnost posebni princip človeka, ki se pojavi kot posebno „telo". Temu telesu odgovarja v univerzu posebna „sfera", mentalna ali miselna sfera. - Seveda sta pojma „telo" in „sfera" v ozirom na mentalni svet le simbolično mišljena. Kajti „telo" in „sfera" v geometričnem smislu sta vedno tridimenzijonalna, sta dolga, široka in visoka. Mentalni svet pa ne pozna treh dimenzij, ampak samo eno, recimo: samo dolžino. Z drugimi besedami: miseli ne zavzemajo nikakega prostora, vendar pa so „dolge", ideje nanrečo druga za drugi in ne vrste, nakar da to nanašanje na nit. Nit pa, ki jih veže, je spomin. Prostor v eni dimenziji bi lahko tudi imenovali čas. Kajti „čas" je

nič drugega, kakor možnost, da je ena stvar prej, druga pozneje. Dogodki se vrste in so nanizani na eni niti, ki je – čas. V mentalnem svetu ali sferi se tedaj pojma čas in prostor krijeta; prostora v našem smislu v njej ni; o smislu torej ne moremo reči, da je ta tu, ona tam, ampak vse istočasne misli so enota in tvorijo skupnost.

To si lahko mislimo ali predstavljati si ne moremo. V kulturnem je med mislijo in delom razlika. Razlika je v sferah, v katerih se ta dva psihološka procesa vršita. Mislimo v mentalni sferi, predstavljamo v astralni sferi. To nekatere misli, katere lahko utisnemo v astralno snov. Na ta način dolimo dvodimenzijonalno sliko naše misli, in to sliko potem gledamo

v duhu", t. j. si jo predstavljamo. Naše miselne predstave so tedaj materijelizirane misli v astralni sferi, analogno kakor so čerstki fenomeni materijelizirane astralne šeme.

(Dalje prihodnjič.)

A. Zajc:

Luč iz Himavata.

3. Govor o dušah.

Potovali so dalje in dalje. Prenočevali so kakor je nanesel slučaj: včasi v vasehv, včasi pa tudi v gozdu pod širokimi listi palmovih dreves. Med potjo je mojster uvo- je mlajše in druge ljudi, ki so mu sledili, poučeval ter jim pojasnjeval, kaj je zmo- ta in kaj je resnica.

Nekega jutra, ko so se pripravljali k odhodu, je rekel:

„Bratje! Glejte, žarki solnca obsevajo vse štiri strani zemlje! Pred nami, desno in levo, se širijo svetle poljane, dočim za nami bleščе ledeni vrhovi Himavata v vseh barvah nebeške lestvice. In vsi ti brezštevilni žarki, bleski in prameni so eno.

Kakor solnčni žarki iz solnca, ravno tako prihajajo naše duše iz Boga. V začetku je bila Beseda (Logos) in Beseda nas je odpremila v materijo. Prepotovali smo mineralstvo, rastlinstvo in živalstvo ter smo v človeku zopet dosegli razvesti. Sedaj je treba, da se s pridobljenimi izkušnjami potom človeške evolucije dvigujemo zopet nazaj k izvirni. Veličastna in dolgotrajna je ta pot. Potovati moramo neštetokrat iz življenja v življenje, po trnju in bodičevju naše

osebnosti, iz Doline solz na Goro spoznanja. Padamo in vstajamo že stotisoče let, a ne omagamo. Vedno nas bolj in bolj napolnjuje samozavest, da enkrat dosežemo zaželjeno.

Bratje, živili smo iz Boga, kakor vidi je solnčni žarki iz solnca! Vsi smo torej eno. Vsi smo Tat-tvam-asi [1]) in del Najvišjega, vse drugo je maya [2]). In ženo spoznanje nam jamči, da smo v duševnem razvoju daleč pred nesrečnimi brati, spečimi v mrežah osebnosti. Maya jih je zaslepila, da stremijo le za užitkom, ki prinaša gorje. Užitek in gorje pa sta nerazdružljiva toliko časa, dokler zaslepljeni ne začno spoznavati samega sebe. In ko se spoznajo, bodo vedeli, da so del Boga ter da je njih rešitev le v altruistični ljubezni, v žrtvah za druge."

Mojster je umolknil, a mlajši so zapeli:

„Ljubezen je med bitjami
duševna ver, življenja slaj,
človeštvo že v sedanjosti
ustvarja srečo, sveti raj.
In kdor prezira jo, taji,
je zlonosečе maje rob;
za njo bo koprnel takrat
ko leže v grob."

Žarеče kolo je obstajalo na obnebju ter s svojimi navpičnimi žarki upognje-ne tirnice. Popotnike pa to ni vznemirjalo: korakali so dalje in le monotoni napev pesmi o ljubezni je odmeval po tihih poljanah.

---

1) Ti si to. 2.) Slurja, nacionalnost.

Izdaja „Pripravljalni odbor JSD" v Ljubljani.
Tajništvo: Rimska c. 18/I.